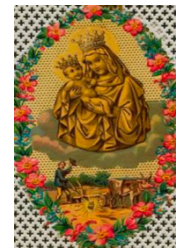

ČERVEN 2018

ZPRAVODAJ
ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI
UHLÍŘSKÉ JANOVICE

MŠE V ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

Farní kostel sv. Aloise – Uhlířské Janovice

NEDĚLE 8:00 HOD.
STŘEDA, PÁTEK 17:30 HOD.

Na 1. pátek v měsíci: 01.06. 2018 se koná
od 16³⁰ do 17²⁰ tichý Eucharistický výstav, navazuje mše sv.
+ adorace s požehnáním

Filiální kostel sv. Vavřince – Vavřinec

SOBOTA – s nedělní platností 16:00 HOD.

Poutní kostel sv. Anny - Sudějov

SOBOTA – s nedělní platností 18:00 HOD.

Filiální kostel Nanebevzetí Panny Marie – Zásmuky

NEDĚLE 9:30 HOD.

Filiální kostel sv. Petra a Pavla – Čestín

NEDĚLE 10:00 HOD.

Filiální kostel Narození Panny Marie – Košice

NEDĚLE 12:00 HOD.

Filiální kostel sv. Jiří – Malejovice

ÚTERÝ 1. úterý v měsíci: 5/6.;-/7 17:00 HOD.

Filiální kostel sv. Jana Křtitele – Krsovice

ČTVRTEK 1. čtvrtek v měsíci: 7/6.;5/7 17:00 HOD.

R.D. Mgr. Michal Procházka, farář
Havlíčková 898, 285 04 Uhlířské Janovice
mobil: 602 293 893

e-mail: crossmenmp@me.com ; kc.jilji@gmail.com ; www.farnostjanovice.cz

JEŽÍŠ VSTUPUJE DO NAŠICH POCHYB

"Někteří učedníci měli pochybnosti. Ježíš k nim přistoupil a promluvil: 'Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, ... Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.'" Srv. Mt 28,17-20

Ježíš vstupuje do našich pochyb.

V nejužším kruhu učedníků byli ti, kdo měli pochybnosti. Možná bychom spíš čekali, že jeho učedníci budou nadšení a neochvějní misionáři, kteří Ježíšovo povolání berou bez zaváhání a bez prožívání nejistoty.

Omyl, nebylo to tak.

A Ježíš to věděl.

Ví to i dnes.

Ví, jaký „materiál“ v nás má k dispozici.

Ví o všech našich možných pochybnostech.

Ví o naší váhavosti odpustit, vyjít vstříc, ví o naší závisti, zlosti, zraněních, únavě...

Ví, jak je pro nás těžké být posly naděje a smíření, tam, kde vládne skepse.

Ví, že žít v duchu evangelia je někdy tak náročné.

Ježíš to ví, a proto vstupuje do našich pochyb.

Připomíná svou svrchovanou vládu, která garantuje, že každá věc vykonaná s láskou pro druhé má věčnou hodnotu a že každé zlo a rozdělení bude nakonec přemoženo.

Ježíš zároveň připomíná, že není někde daleko.

Je stále přítomný. Po všechny dny.

Ve spojení s ním můžeme zakoušet jeho moc a svrchovanou vládu.

Ve spojení s ním můžeme zakoušet moc nad tím, co nás svazuje.

Ve spojení s ním můžeme zakoušet svrchovanost nad našimi plány a celou naší budoucností.

A to dokonce již dnes, právě teď když čteme tyto řádky.

I nám říká: „Já jsem s tebou.“

I když tedy máme pochybnosti, Ježíš říká: posílám Tě.
Prosme o Ducha svatého, abychom v jeho mocné přítomnosti mohli navzdory našim slabostem a pochybám přinášet naději, odpuštění, pokoj, a smíření všem těm v našem okolí, kteří potřebují jeho osvobozující, uzdravující a oživující moc.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

01.06. Památka sv. Justina, mučedníka

03.06. Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ

– s udílením 1. sv. přijímání při mši sv. ve farním kostele

DÍKY EUCHARISTII SE 'MĚNÍM V JEŽÍŠE' ...

Abychom mohli Ježíše následovat,
potřebujeme posilu

V životě často prožíváme nejrůznější boje a utrpení. Někdy musíme učinit rozhodnutí, která jsou v rozporu s našimi plány a občas se dokonce od toho, co bychom si sami přáli, diametrálně odlišují. Na své cestě také musíme opakovaně bojovat s nepřítelem, který se nás neustále snaží oklamat a svést na scestí. Mnohdy si připadáme opuštění a odmítnutí. Pohled na Ježíše, za nímž kráčíme, se nám pak snadno rozplyne před očima. Uvědomujeme si, že často ztrácíme odvahu a potřebujeme posilu, abychom vůbec byli schopni v cestě pokračovat.

Pane, zpomal trochu, nestačím!

Ježíš nám dal eucharistii jako pokrm na cestu. Neustále hovoříme o tom, že máme kráčet životem s Ježíšem. Jenže být Ježíšovým učedníkem a následovat ho po celý život může být náročné a obtížné. Občas mu říkám: „Můj Pane, běžíš moc rychle, zpomal trochu, já ti nestačím. Sotva popadám dech.“ Ale Pán mi odpovídá: „Jen pojd', přidej.“

Díky eucharistii se "měním v Ježíše"

Svatý Augustin obohatil vnímání eucharistie touto úvahou: když jíme obyčejnou stravu, jídlo se v našem těle mění a stává se jeho součástí. Z jídla se tedy stává mé tělo a má krev. Když ale přijímáme Ježíše v eucharistii, účinek je naprosto opačný. Pokrm, jímž je eucharistie, se nestává součástí

mého těla, ale Ježíš mě proměňuje v sebe. Když přijímám eucharistii, měním se v Ježíše. Přijímáním eucharistie se stále více uskutečňuje to, o čem píše sv. Pavel: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20).

Se svolením převzato z knihy: Síla eucharistie,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

05.06. Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka

08.06. **Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA**

10.06. 10. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

11.06. Památka sv. Barnabáše, apoštola

13.06. Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve

17.06. 11. NEDĚLE V MEZIDOBÍ – SBÍRKA NA BOHOSLOVCE

21.06. Slavnost sv. Aloise Gonzagy, řeholníka

– modlitba Ranních chval v 8:00 hod. v kostele sv. Aloise

23.06. Poutní slavnost Krsovice

mše sv. od 14:00 hod. ke cti sv. Jana Křtitele

24.06. Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE

- **Poutní slavnost patrona farního kostela Uhlířské Janovice** –
mše sv. ke cti sv. Aloise Gonzagy, řeholníka v 8:00 hod.

- **Poutní slavnost Čestín** – mše sv. ke cti sv. Petra a Pavla v 10:00
hod.

- **Poutní slavnost Dolní Chvatliny** – mše sv. ke cti sv. Petra a Pavla
v 15:00 hod.

28.06. Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka

29.06. Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ

JAK PROŽÍVAT MŠI PLNĚJI

Rád bych vám nabídl několik nápadů, které by nám měly pomoci prožívat mši plněji. Je to výsledek mnohaletého hledání, při kterém jsem vyzkoušel spoustu jiných možností, které k ničemu nevedly.

☺ Zaprvé, vezměte si příklad z armády. **Přesně je pozdě, dříve je včas.** Jestliže mše začíná v 9:00, chovejte se, jako by začínala v 8:45.

Vstaňte dřív, osprchujte se dřív, oblékněte děti dřív, vyjděte dřív z domu. Jestli si říkáte, že „to je sice pěkný nápad, ale je to trochu nerealistické“, zkuste se zamyslet nad tím, jak je možné, že do kina přijdete včas na úvodní upoutávky, ale na mši nepřijdete dost včas, abyste v klidu zaparkovali, usadili se, pozdravili lidi kolem a duchovně se připravili na vstup do největšího tajemství světa. Chcete to změnit? Tak se zamyslete nad tím, jestli je pro vás mše dost důležitá na to, aby vám stálo za to změnit svůj rozvrh a své ranní zvyky.

☺ **Zadruhé, přečtěte si Písmo předem.** Všechna jména dávno zapomenutých měst a lidí nejsou zdaleka tak odstrašující a nesrozumitelná, když je na mši neslyšíte poprvé. Když věnujete čas tomu, abyste se modlili a přemýšleli o biblických liturgických textech předem, vaše prožívání Eucharistie a Slova Božího se změní. Zkuste to na měsíc a uvidíte, jak odlišná bude bohoslužba slova – první část mše – pro vás a vaši rodinu. Nezapomínejte, že jde o Slovo Boží, nikoliv jen o slova o Bohu. Liturgické texty na následující týden většinou najdete v brožurkách Nedělní liturgie, ale pokud se k nim nedostanete, jsou k dispozici v různých publikacích, ale také na internetu, (jako například na www.vira.cz/nedelni-liturgie).

☺ **Zatřetí, uvědomte si, k čemu jste se zavázali. Termín svátost, sacramentum, původně v antice znamenal posvátnou přísahu.** Ve křtu a biřmování jste vstoupili do posvátného vztahu s Bohem a zavázali se tak, že ho budete milovat bez míry. Rodiče, kteří toto čtou, by neměli zapomínat, že mají velmi náročné povolání: nemáte jen přivést své děti do kostela, ale máte jim také předat poklad víry. Vezměte vážně nejen své závazky vůči svým dětem a jejich duchovnímu růstu, ale také vůči Bohu, který vám své děti svěřil.

☺ **Za čtvrté, buďte připraveni investovat trochu svého úsilí.** Mše nikdy neměla být zábava. Přečtěte si o ní něco. Zjistěte, co se děje v každé části mše a jaký to má mystický a teologický význam. Odhalte, jaký vztah má mše k vašemu každodennímu životu. Sedněte si blíž. Zpívejte hymny, i když lidé kolem nezpívají. Zůstaňte na závěrečné požehnání a závěrečný hymnus. Přemýšlejte o tom, co v liturgii odpovídáte. Modlete se to. Dejte si tu práci.

☺ **Za páté, buďte otevření změnám.** To je to nejlepší, co můžete pro sebe a pro svou rodinu udělat. Celé velikonoční tajemství se týká změny. Duch svatý je Duchem změny. Pokud odcházíte ze mše a nic vás neoslovilo, nic se vás nedotklo, je dost pravděpodobné, že vám něco uniklo. Nechte se ohromit Boží mocí a dovolte Boží milosti, aby vás zbavila pýchy. Odevzdejte Bohu své tělo v jeho domě, abyste až budete z jeho domu vysláni, byli připraveni na těle i na duchu na vše, co vás čeká.

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Všeobecný úmysl: Sociální sítě – aby sociální sítě přispívaly k solidaritě a ohleduplnosti vůči druhým i v jejich odlišnosti.

Národní úmysl: – abychom v různých nesnázích mohli zakoušet dobrotu neselehávajícího Boha (srv. Žl 91/90/).

BÍDA CÍRKVE

Moje představa o církvi byla moc pěkná, ale příliš naivní

Narodil jsem se a vyrůstal ve velmi zdravém církevním prostředí. Moje farnost (na Kubě) byla sice malá, ale byla jednotná, otevřená a apoštolská. Nikdy jsem doma neslyšel žádnou ničující kritiku vůči společenství, ani jsem neviděl nic skandálního. Lidé samozřejmě nebyli dokonalí, jako nejsou nikde, ale všeobecně byla atmosféra mé domovské komunity velmi pozitivní.

Stejně i kněží a ostatní duchovní, které jsem poznal ve svém mládí a během studia na medicíně, byli znamenití. Ani oni nebyli bez chyby a já jsem znal jejich slabé stránky, ale všechny spojovalo přání přiložit ruku k dílu a pracovat na společném projektu jménem církev a Boží království.

Když jsem pak ale pobýval v semináři, začal jsem se dozvídat, že některé skupiny v církvi mezi sebou soupeří. Nebo jsem zaslechl kněze či řeholnici mluvit o jakési nehoráznosti. Došlo mi, že moje představa o církvi, byla, jak jednou řekl jeden kněz, „moc pěkná, ale příliš naivní“.

Není jednoduché hned zpozorovat špínu v tom, co máte od raného dětství zafixované jako průhledné a čisté. Jako když pomalu rosteme a jednoho dne, vlastně ani nevíme jak, nám dojde, že naši rodiče nejsou dokonalí. Že tito hrdinové našeho dětství jsou lidé jako všichni ostatní. Že mají své chyby a že věta „žili šťastně až do smrti“ patří opravdu jen do pohádek.

V církvi potkáš mnoho dobrého i špatného a budeš muset bojovat

„V církvi,“ řekl mi jeden můj doprovázející kněz Juan de Dios, „potkáš mnoho dobrého i špatného a budeš muset bojovat. Nejen proto, že to špatné je jako prach, co se na tebe nalepí, ale také, když ho potkáš, abys ho dokázal vymýtít.“

Bylo to těžké. Především když se nepravosti církve vytáhly na světlo ne proto, abychom našli nějaké řešení, poučili se z nich, nebo se aspoň pomodlili za nápravu toho špatného, ale když se pralo špinavé prádlo pouze pro kritiku samu. Často se přitom nebral ohled na ty kolem, kteří možná nemají schopnost rozumět tomu lidskému, hříšnému a křehkému, co v církvi je. To se týká především dětí. Pokud nebereme v úvahu všechny důsledky a jen před nimi mluvíme a pomlouváme, chováme se tak nezodpovědně jako příslovečný slon v porcelánu.

Víra se nestává dospělou, dokud nenarazí na nepřístojnosti v církvi

Dnes zastávám názor, že víra se nestává dospělou, dokud nenarazí na nepřístojnosti v církvi, v celém církevním společenství, jak mezi hodnostáři, tak mezi obyčejnými lidmi. Jeden z duchovních mé diecéze dal na dveře ceduli, na níž bylo psáno: „Nejsme tu proto, že jsme dobří, nýbrž proto, že jimi chceme být.“

Každá víra potřebuje zkoušky, protože láska se neutužuje v případě, že není třeba za ni bojovat nebo trpět. Záruka lásky je utrpení. Pouze tehdy, když trpíme pro něco nebo někoho, koho máme rádi, a přesto zůstaneme věrní a láska bude stále na prvním místě, získáme pevnost, kterou jsme předtím neměli. Proto je síla lásky podrobována zkouškám, problémům, nemocím, chybám menším, větším, dokonce i těm fatálním, které jsme napáchali. Zůstanou definitivně zapsány v minulosti a jejich přijetí je možné pouze s obrovskou dávkou omluv a pochopení.

V lidském životě existuje mnoho situací, které víru podrobují větší zkoušce, které jsou těžší pro pochopení a přijetí, než jsou omyly církve. Nicméně setkání s nepravostmi církve a vlastní rozhodnutí z pozice lásky zůstat věrný a bojovat proti nim zevnitř nabízí jedinečnou možnost, aby se víra mohla posilovat a stávat dospělejší. Naprosto souhlasím s výrokiem, že „prvním krokem k reformě církve je zůstat její součástí“. Nechci se dotknout něčích citů a chápu, že zákruty dějin jsou složité, ale svatí a schismatici vždy žili ve stejném prostředí krize. První bojovali a trpěli vevnitř a dříve či později pomohli církvi krizi překonat a zachovat věrnost její identitě a ideálům. Druzí vyšli veřejně házet kamení a nakonec pomohli stvořit rozkol a nenávisť, z nichž některé se zdají být věčnými.

Církev je jako jakákoli rodina, báječná, ale i plná chyb

Na stranu druhou, aniž bych chtěl popírat nepravosti, nesmíme zapomínat, že církev je tvořená lidskými bytostmi, které usilují o ideál, jenž se splétá z každodennosti; mezi světlem a stínem, jistotami a pochybami. Všichni chceme být dobří v tom, co děláme; ať už jsme studenti, pracující, přátelé, manželé, děti, nebo rodiče. Snažíme se uspět, ale nevyhneme se pádům, chybám, klopýtnutím a couvnutím. Je třeba vůle a odhodlání, ale je pošetilé vyžadovat neustálou dokonalost.

Od dětství mi můj otec říkával větu, kterou jsem dlouho nemohl pochopit. „Mysli jako církev,“ říkal mi. Myslím, že jsem jí porozuměl až na studiích v Římě. Tato církev je jako jakákoli rodina, báječná, ale i plná chyb. S přibývajícimi lety stále víc rozumím svým rodičům, jejich cnostem a slabostem. Nakonec se potvrdilo, co jsem jednoho dne objevil – nejsou dokonalí. V naší výchově udělali chyby, v některých případech jim chyběl nadhled, v jiných byli snad příliš tvrdí. Možná je to jen otázka pohledu, jak jsme je vnímali. Ale vždy nás milovali a chtěli pro nás jen to nejlepší. Kdybych se mohl znovu narodit, nechtěl bych do žádné jiné rodiny, nikdy bych si nezměnil své příjmení. A stejně tak bych vždy chtěl vyrůstat jako člen církve.

Se svolením zpracováno podle knihy:
Alberto Reyes Pías Já, Bůh a Fidel / Knězem na komunistické Kubě,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.
Redakčně upraveno

OZNÁMENÍ

* **SOBOTNÍ MŠE SV. NEBUDE
V MĚSÍCI ČERVNU: 16/6 2018 ve
VAVŘINCI**

* **MŠE SV. NEBUDE V MĚSÍCI
ČERVENCI: 3/7 2018
v Malejovicích a 4/7 2018
v Uhlířských Janovicích**

Římskokatolická farnost Sázava vás zve na

SVATOPROKOPSKOU POUŤ NA SÁZAVĚ

Slavnost sv. Prokopa 4. 7. 2018

8:30 – Poutní mše svatá farnosti Kolín

10:30 – Poutní mše svatá

celebruje P. Augustin Ladislav Gazda, převor kláštera benediktinů v Rajhradě

18:00 – Večerní mše svatá

celebruje P. Radim Cigánek, sázavský farář

19:00 – Pobožnost ke sv. Prokopovi

19:30 – 22:00 – Eucharistická adorace

Velká svatoprokopská pouť 8. 7. 2018

Předvečer velké pouti sobota 7. 7.

20:00 – 22:00 – Eucharistická adorace

Velká pouť neděle 8. 7.

10:30 – Slavnostní mše svatá staroslověnsky

celebruje P. Petr Prokop Šiostrzonek, arcipat břeňovského kláštera

Kontakt: Římskokatolická farnost Sázava – Černé Budy, Zámecká 75, 285 06 Sázava; www.svprokop-sazava.cz
E-mail: farnost@svprokop-sazava.cz P. Radim Cigánek tel. 776 229 671, radim.ciganek@centrum.cz